

حفظ صنایع دستی،

حفظ آیین و فرهنگ ملی

در بسترسازی و سرمایه‌گذاری در این بخش غفلت کرده‌اند تا جایی که میزان صادرات صنایع دستی ما بنا به آمارهای منتشره صادرات در سال گذشته تنها ۵۲۷/۵ میلیون دلار بوده است که قسمت اعظم آن را صادرات فرش به خود اختصاص داده و مقدار ناچیزی از این صادرات هفت درصدی، به دیگر صنایع دستی از قبیل شیشه‌گری، منبت‌کاری، خاتم‌کاری، انواع سوزن‌دوزی و غیره مختص شده است.

راهکارهای توسعه صنایع دستی

حال که فوت و فن این صنایع لطیف کم کم رو به فراموشی می‌گذارد و به علت بی‌توجهی و کم درآمدی از بین می‌رود، این صنعت ارزشمند نیازمند فکر و اندیشه قاطع و ضربتی برای حفظ ارزش‌های قومی و فرهنگی است و در این میان مسوولان ذی‌ربط باید در جهت ارتقای جایگاه صنایع دستی، کاربردی کردن محصولات به منظور استفاده در سبد خانواده‌ها و افزایش خدمات به صنعتگران این بخش و معرفی و ایجاد راهکارهای مناسب برای آشنایی کشورهای دیگر با هنرهای دستی ایرانی تلاش کنند.

تخصیص یارانه برای شرکت در نمایشگاه‌های بین‌المللی و حمل و نقل کالاها به نمایشگاه‌ها و حتی ایجاد نمایشگاه‌های الکترونیکی از محصولات تولیدی صنایع دستی و راه‌اندازی پایگاه‌های مستقل دیجیتالی به خصوص در اینترنت می‌تواند بازارهای مجازی و گسترده‌ای را برای عموم مشتاق در سراسر جهان ایجاد کند.

تدبیر دولت نهم و ملزم کردن بانک‌ها در استفاده از صنایع دستی در جوایز بانکی و قرعه‌کشی حساب‌های قرض‌الحسنه از موارد پسندیده‌ای است که به رونق این بخش کمک می‌کند و لازم است که تدابیری از این دست را در دستور کار مسوولان شاهد باشیم تا بیش از این صنایع دستی کشورمان مهجور نماند.

مآخذ:

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران
- سازمان صنایع دستی
- اساسنامه سازمان صنایع دستی
- شرکت فرش ایران

علت عدم تثبیت جایگاه درآمدی و شأن حرفه‌ای، انگیزه‌های خود را از دست می‌دهند.

صنایع دستی جوهره روح هر هنرمند است و قابلیت تولید محصولات صنایع دستی در هر کسی وجود ندارد ولی متأسفانه این هنر والا در گرداب کسب درآمد گم شده است.

ورود اجناس مشابه خارجی، چینی، هندی و پاکستانی تولید محصولات مشابه ایرانی را در کشور با مشکل مواجه کرده که به نظر می‌رسد بیمه فعالان صنایع دستی و ثبت نقوش فرش و سایر صنایع دستی ایرانی در مجامع بین‌المللی خطر اضمحلال این صنایع را به تعویق بیندازد که در این میان، نیاز به عضویت در قانون کپی رایب (حق امتیاز) بین‌المللی همچنان به چشم می‌خورد.

نمایشگاه‌های سراسری و ملی در داخل و خارج از کشور

در اواسط مرداد ماه سال جاری در اردبیل نمایشگاه صنایع دستی برگزار شد. در این نمایشگاه ۱۷ استان کرمانشاه، کردستان، یزد، همدان، اصفهان، تهران، قزوین، سمنان، زنجان، گلستان، خراسان رضوی، گیلان، خراسان شمالی، مازندران، قم، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی و اردبیل به مدت پنج روز کلیه صنایع دستی شهرهای خود را در معرض دیدگان هنردوستان قرار دادند.

اکثر شرکت کنندگان هنرمند در این نمایشگاه از نامناسب بودن فضای اختصاص داده شده به این نمایشگاه گلهمند بودند و خواستار حداکثر استفاده از ظرفیت‌های نمایشگاهی در برپایی نمایشگاه‌هایی از این دست شدند و نیز اعلام داشتند که عدم آرایه به موقع اخبار و اطلاع‌رسانی کم در این زمینه میزان استقبال مردم را از این نمایشگاه‌ها.

معاون هنرهای سنتی و صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی نیز در این نمایشگاه با اشاره به برنامه‌ریزی جامع تبلیغاتی در قالب برپایی نمایشگاه‌های صنایع دستی داخلی و خارجی از برگزاری بیش از ۵۰ نمایشگاه ملی، استانی و منطقه‌ای در پنج ماه نخست امسال خبر داد و اظهار داشت که امسال برپایی ۱۵ نمایشگاه سراسری و ملی در استان‌های کشور و هشت نمایشگاه خارجی پیش بینی شده است.

با این حال، امروزه صنایع دستی ما با نوعی غربت و بی‌اهمیتی همراه بوده و مسوولان ما نیز

صنایع دستی در روزگار ما که تکنولوژی و فناوری‌های گوناگون بر کلیه صنایع چیره شده و در زندگی ماشینی کنونی گریزی از آن نیست، صنعتی است که با تلفیق فن و احساسات، روح خسته و صفر و یک زده انسان کنونی را به سوی خود جلب می‌کند.

توجه به رنگ، بافت، شکل، اقلیم و زبان و گویش هر خطه در صنایع دستی آن موثر است. صنایع دستی حاصل طرز تفکر آیین و سنت هر مکانی است که در آن تولید شده، پس دادو ستد صنایع دستی تنها مبادله کالا نیست بلکه مبادله فکر، اندیشه و آیین و مسلک هر قوم و کشور است. فناوری در عصر امروز آنچنان در حال پیشرفت است که هم اکنون در کمتر صنعتی استفاده از روبات‌ها معمول نیست و ارتباط مستقیم انسان با تولید یدی کم کم رو به رکود می‌گذارد.

این مساله تنها در صنایع رسوخ نکرده بلکه در ارتباطات اجتماعی و روزمره نیز انسان‌ها با استفاده از تکنولوژی، نرم‌افزارها و سخت‌افزارها سعی در ایجاد کمترین ارتباط انسانی بایکدیگر دارند.

صنایع دستی نیز نوعی تولید کالا است، با این تفاوت که به روش‌های سنتی انجام می‌پذیرد و تبحر در لحاظ کردن ریشه‌های قومی، فرهنگی و مذهبی نیازمند استادکاری و ذوق و سلیقه در این رشته از صنایع می‌باشد.

بکارگیری این استعدادها و هنرهای اصیل در بالا بردن سطح کیفی صنایع دستی در صورتی امکان‌پذیر است که حمایت‌های صورت‌پذیرفته برای هنرمندان و صنعتگران صنایع دستی متناسب با شان و هنر آنها باشد.

هنرمندان پیشکسوتی که در اغلب رشته‌های صنایع دستی فعالیت می‌کنند، درآمد روزانه‌شان به اندازه مزد یک کارگر ساختمانی هم نیست و به

